

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 6Csp/223/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7921203914
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Simona Mati
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2022:7921203914.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov, sudkyňa JUDr. Simona Mati v spore žalobkyne: C. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M.1, Trebišov, právne zastúpená JUDr. Monikou Marjanovič, advokátkou so sídlom Urbánkova 6, Košice - Sever proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 357 927 52, právne zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Alena Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 550,55 Eur, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% proti žalovanému.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu Okresnému súdu Trebišov dňa 21.10.2021 sa žalobca proti žalovanému domáha vydania bezdôvodného obohatenia z nasledovných dôvodov: žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru/ zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.11.2006 žiadala žalobkyňa ako spoludlžník popri dlžníkovi (bývalom manželovi) žalovaného (pôvodné obchodné meno PROFIREAL SLOVAKIA spol. s r. o.) o poskytnutie úveru za nasledovných podmienok (bod. 5 žiadosti/ zmluvy): požadovaná výška úveru 74.016,- Sk, splatnosť úveru (počet splátok/ splatnosť deň v mesiaci) 36/25, poskytnutá čiastka, 37. 008,- Sk, mesačná splátka vrátane úroku 2.056,- Sk, RPMN za úver 72,95%. Z údajov o schválenom revolvingovom úvere (bod 6. žiadosti / zmluvy) vyplývajú nasledovné údaje: schválená čiastka úveru 74.016,- Sk, splatnosť úveru (počet splátok / splatnosť - deň v mesiaci) 36/25, mesačná splátka vrátane úroku 2.056,- Sk, poskytnutá čiastka 38.488,- Sk, RPMN 60,96%.

2. Žalobkyňa tvrdí, že v prejednávanej veci ide o solidárny záväzok, keďže zmluvu o spotrebiteľskom úvere žiadala uzavrieť ako spoludlžníčka popri bývalom manželovi. V prílohe predložila sobášny list so spoludlžníkom. Podľa žalobkyne je zrejmé, že návrh žalobcu na uzavretie zmluvy o úvere s obsahovými náležitosťami uvedenými v bode 5 žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru sa líši od vyjadrenia žalovaného ako adresáta v podstatných obsahových náležitostiach uvedených v bode 6. označeného ako žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru, a to v časti RPMN. Takéto vyjadrenia žalobcu k návrhu na uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere nemožno podľa žalobkyne považovať za akceptáciu návrhu, ale v zmysle § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka za nový návrh (resp. protinávrh) žalovaného pre žalobcu. Návrh žalobcu na uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere a vyjadrenie žalovaného k tomuto návrhu sa líšia práve vo výške RPMN. Podľa žalobkyne, keďže nový návrh žalovaného nebol zo strany žalobcu písomne akceptovaný, nedošlo preto k uzavretiu písomnej zmluvy o úvere. Poukázala taktiež na ustanovenie § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu pod sankciou neplatnosti. Žalovaný v bode 6. žiadosti určil inú výšku RPMN úveru, nedošlo teda k platnému uzavretiu zmluvy. V prípade, ak sa súd podľa žalobkyne nestotožní s neplatnosťou zmluvy o úvere má za to, že úver je bezúčinný

a bezpoplatkový. Argumentovala taktiež ustanovením § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Žalobkyňa zároveň uviedla, že podľa § 4 ods. 4 písm. a/ citovaného zákona pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať. Podľa § 4 ods. 5 citovaného zákona od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok a lebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Žalobkyňa uvádza, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere chýba dohoda o výške úroku, a preto žalovaný nie je v zmysle § 4 ods. 5 citovaného zákona oprávnený od žalobkyne úrok požadovať. Podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka preto žiada vydanie bezdôvodného obohatenia od žalovaného, ktorého výšku určila nasledovným spôsobom: žalovaný žalobcovi reálne vyplatil sumu 1.277,57 Eur. V prílohe žalobkyňa predložila súdu prehľad úhrad žalobcu na úver č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.11.2006, z ktorého vyplýva, že žalobca uhradil v prospech žalovaného sumu 3.557,48 Eur. Žalobca si od žalovaného uplatňuje vydanie bezdôvodného obohatenia - splátok uhradených od 31.10.2019 do 30.09.2020 spolu vo výške 550,55 Eur, ako aj náhradu trov konania.

3. Žalobca k žalobe pripojil nasledovné listinné dôkazy: zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.11.2006, prehľad platieb a úhrad žalobcu v prospech účtu banky, sobášny list, splnomocnenie.

4. Vo vyjadrení zo dňa 25.11.2021 k žalobe žalovaný uviedol: žalovaný tvrdí, že žalobca nie je nositeľom vecnej legitímácie pre uplatňovanie tvrdeného nároku, že žalobca nepreukázal žiadnu skutočnosť svedčiacu o existencii jeho vecnej legitímácie a zároveň tvrdí, že žalobcom uvádzané tvrdenia nemajú oporu v žiadnom dôkaze, ani v právnom predpise. Zo zmluvy o revolvingovom úvere podľa žalovaného vyplýva, že táto zmluva bola uzavretá medzi dlžníkom E. A. a veriteľom žalovaným. Z tejto zmluvy je zrejmé, jednoznačné a bez akejkoľvek pochybnosti, že žalobca nemá postavenie dlžníka, ale spoludlžníka. Dlžník a spoludlžník podľa žalovaného nemajú rovnaké hmotnoprávne postavenie. Rozdiel vyplýva už z vymedzenia práv a povinností, ktoré zmluva alebo právny predpis s ich postavením spája. Spoludlžníkom je osoba, ktorá pristúpila k záväzku, teda niečo dať, vykonať, strpieť. V prípade peňažného záväzku má spoludlžník poskytnúť platenie. Právne postavenie spoludlžníka vymedzuje § 533 Občianskeho zákonníka. Oproti tomu je dlžníkom z úverového vzťahu osoba, ktorá okrem záväzku splatiť úver má právo na poskytnutie úveru, odstúpenie od zmluvy, predčasné splatenie úveru a pod. Právne postavenie dlžníka vymedzuje § 497 Obchodného zákonníka; zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Žalovaný poukázal na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 28.07.2012 sp. zn. 3Cdo/133/2010) podľa § 533 Občianskeho zákonníka: kto bez súhlasu dlžníka dohodne písomne s veriteľom, že splní za dlžníka jeho peňažný záväzok, stáva sa dlžníkom popri pôvodnom dlžníkovi a obaja dlžníci sú zaviazaní spoločne a nerozdielne; ustanovenie § 531 ods. 4 tu platí obdobne. Podľa žalovaného preto, ak spoludlžník plní záväzok, ku ktorému pristúpil, potom plní primárne záväzok za dlžníka, ktorému vznikol zo zmluvy. Žalovaný uvádza, že povaha právneho pomeru spoludlžníka vo vzťahu k žalovanému a žalobcovi I. je určená § 533 ods. 1 Občianskeho zákonníka tak, že spoločne a nerozdielne je iba zviazaným spoludlžníkom na plnenie záväzku dlžníka. Žalobca nie je zmluvnou stranou ako dlžník, teda neprislúchajú mu práva a povinnosti ako dlžníka v celom rozsahu. Vydania tvrdeného bezdôvodného obohatenia sa môže podľa žalovaného domáhať len ten, na koho úkor bolo získané. V prípade úverovej zmluvy týmto subjektom môže byť podľa žalovaného len dlžník, pretože akékoľvek plnenie, ktoré vykonal on alebo spoludlžník, je vždy plnením záväzku dlžníka. Podľa žalovaného neobstojí ani tvrdenie, že úverový vzťah vznikol počas trvania manželstva, ako vyplýva z predloženého sobášneho listu; podľa poznámky došlo k rozvodu manželstva v roku 2010, žalobca sa podanou žalobou domáha vydáva platieb vykonaných v období XXXX-XXXX, čiže viac ako 9 rokov po zániku manželstva. Uvedené platby teda logicky počas trvania manželstva vykonané neboli, neboli realizované ani zo spoločných prostriedkov manželov už v danom čase nejestvujúceho manželstva. Žalovaný ďalej poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČSR z 21.12.1973 sp. zn. 3Cz/57/73, v zmysle ktorého sa za právne úkony týkajúce sa spoločných vecí nepovažujú napr. zmluva o pôžičke uzatvorená len jedným z manželov.

5. Žalovaný ďalej poprel tvrdenie, že by žalobcovi poskytoval úver alebo by mu ho vyplácal. Žalobcovi nikdy nebol dôvod poskytnúť akúkoľvek sumu, pretože žalobca nebol podľa žalovaného a nie je dlžníkom v zmysle zmluvy o revolvingovom úvere. Žalovaný ďalej poprel tvrdenia o neuzatvorení zmluvy v písomnej forme, pretože žalobcove tvrdenia sú v rozpore s obsahom zmluvy o revolvingovom úvere č.

XXXXXXXXXX. Svoju obranu oprel žalovaný o nasledované skutočnosti: RPMN sa nedojednávajú medzi zmluvnými stranami, zákonný spôsob pre výpočet RPMN vylučuje možnosť dohody zmluvných strán o RPMN, zmluva obsahuje RPMN schváleného úveru a je preto splnená zákonná požiadavka podľa § 4 ods. 1 písm. g/ zákona č. 258/2001 Z. z. V bode 5. sa podľa žalovaného neuvádza žiadny „návrh“ hodnoty RPMN, ale údaj o predpokladanej RPMN. Podstatnými náležitosťami zmluvy je dohoda o úvere, záväzok tieto prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky, nie dohoda o RPMN. Hodnota RPMN nie je stanovená ako podmienka vzniku úverovej zmluvy. Ďalším dôvodom, ktorý potvrdzuje, že z podanej žaloby nie je zrejmé ani to, na základe čoho žalobca dospel k záveru o tom, že vlastne navrhol údaj o RPMN je aj súdna prax, na ktorú žalovaný odkázal rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne uznesení č. k. 5Co/839/2016 zo dňa 29.06.2016, podľa ktorého za právne irelevantnú pre otázku riadneho uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere medzi účastníkmi konania považuje odvolací súd, na rozdiel od súdu prvého stupňa skutočnosť, že navrhovateľ pri prijatí návrhu odporcu na uzatvorenie zmluvy napísal do údajov o schválenom úvere, údaje o RPMN úveru a predpokladanej RPMN revolvingového úveru, líšiace sa od týchto údajov, ktoré uviedol odporca vo svojom návrhu na uzatvorenie zmluvy. Podľa názoru odvolacieho súdu uvedená skutočnosť neznamená, že navrhovateľ prijal návrh odporcu na uzatvorenie zmluvy so zmenami, čo by v zmysle § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka znamenalo, že navrhovateľ odmietol návrh odporcu na uzatvorenie zmluvy adresoval mu nový návrh, ktorý však potom nebol odporcom prijatý, a preto medzi účastníkmi nedošlo k uzatvoreniu zmluvy. Hodnota RPMN nie je náležitosťou zmluvy, na ktorej by sa mali účastníci zmluvy konsenzuálne dohodnúť. V zmysle vyššie uvedeného žalovaný ďalej popiera aj tvrdenie, že v zmluve chýba dohoda o výške úroku, pretože uvedenie úrokov a iných poplatkov v zmysle § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom ku dňa 20.06.2005 vyžaduje všetky platby a úroky v zmluve. V prípade zmluvy o revolvingovom úvere je jednoznačne uvedené v jej neoddeliteľnej súčasť, aká je výška zmluvnej odmeny. Žalovaný preto navrhol, aby súd podanú žalobu v celom rozsahu zamietol a súčasne žalovanému priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

6. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného, ktoré bolo doručené súdu dňa 01.12.2021 uviedol nasledovné: trvá na skutočnosti, že v prejednávanej veci ide o solidárny záväzok, predpokladom solidárneho záväzku je jednak viac subjektov na dlžníckej alebo veriteľskej strane, jednak existencia zákonom stanovenej skutočnosti, ktorá zakladá solidaritu. Takou právnou skutočnosťou pri aktívnej solidarite je právny predpis, napr. ustanovenie § 135 Občianskeho zákonníka alebo dohoda veriteľa s dlžníkom, prípadne rozhodnutie súdu, alebo to vyplýva z povahy plnenia. Aktívna solidarita je charakterizovaná tým, že tá istá pohľadávka môže byť požadovaná dvoma alebo viacerými veriteľmi tak, že ktorýkoľvek z nich môže požadovať celé plnenie s tým následkom, že len čo sa mu splní, zaniká záväzok dlžníka aj vo vzťahu k ostatným veriteľom. Spoluveritelia tak majú voči tomu istému dlžníkovi právo požadovať splnenie dlhu spoločne a nerozdielne, pričom predmetom ich pohľadávky môže byť deliteľné alebo nedielne plnenie. Žalobkyňa a dlžník uzavreli úverovú zmluvu ako manželia (manželstvo uzavreli dňa 09.10.2004) a finančné prostriedky uhrádzané v prospech žalovaného boli vyplácané z prostriedkov patriacich do ich bezpodielového spoluvlastníctva manželov, preto u žalobkyne je daná aktívna vecná legitímácia. Žalobkyňa má za to, že jej aktívna vecná legitímácia vyplýva aj z tej skutočnosti, že ide o spoločný záväzok s poukazom na ustanovenie § 511 Občianskeho zákonníka, a to manžela žalobkyne ako dlžníka a samotnej žalobkyne ako spoludlžníčky, z ktorého záväzku vzhľadom na jeho charakter pre obidva subjekty vyplývajú rovnaké práva a povinnosti. Ak v dôsledku takéhoto plnenia dlžníka resp. spoludlžníka došlo na strane žalovaného bezdôvodnému obohateniu, tak potom vydanie tohto obohatenia sa môže domáhať buď dlžník alebo spoludlžník, prípadne obidvaja spoločne. Uvedené podporuje aj samotný obsah ustanovenia § 513 Občianskeho zákonníka. Podľa § 513 Občianskeho zákonníka, ak je dlžník zaviazaný na rovnaké plnenie rovnakým veriteľom, ktorí sú podľa zákona, podľa rozhodnutia súdu, alebo podľa zmluvy oprávnení spoločne a nerozdielne, môže ktokoľvek z veriteľov žiadať celé plnenie a dlžník je povinný splniť v celom rozsahu tomu, kto o plnenie požiada prvý. V kontexte citovaného ustanovenia sa podľa žalobkyne vydania bezdôvodného obohatenia rovnako môže domáhať, ako dlžník, tak aj spoludlžník, keďže vznikom bezdôvodného obohatenia došlo fakticky k zmene, kde sa z pôvodného veriteľa stáva dlžník, ktorý je povinný vydávať bezdôvodné obohatenie a z pôvodných dlžníkov - zaviazaných spoločne a nerozdielne sa stávajú veritelia, ktorí sú spoločne a nerozdielne oprávnení na prijatie bezdôvodného obohatenia.

7. Žalobkyňa sa v konaní domáha bezdôvodného obohatenia, nakoľko plnila bez právneho dôvodu. Žalovaný si sám vybral, od koho bude dlh vymáhať, vymáhal ho formou zrážok zo mzdy práve od žalobkyne. Žalovaný sa teda na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatil, navyše žalobkyňa plnila plnenie,

ktoré už nemal plniť ani samotný dlžník. Plnila niečo, čo už nemal plniť nikto a to z toho dôvodu, že žalovaný nemal nárok na úhradu úrokov a poplatkov z úverovej zmluvy. V čase plnenia záväzok voči žalovanému neexistoval, jednalo sa teda o neoprávnenú pohľadávku. Žalobkyňa poukázala na ustanovenie § 144 a § 145 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka.

8. Ďalej poukázala, že zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.11.2006 neobsahuje údaj o RPMN, preto je predmetný úver podľa § 4 ods. 2 písm. g/ bezúročný a bez poplatkov a zároveň tiež neobsahuje údaj o úroku a poplatkoch, preto žalovaný nemá nárok v zmysle § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z. z. na úroky a poplatky z poskytnutého úveru. Žalobkyňa poukázala na § 40 ods. 1, § 44 ods. 1, a § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ako aj na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/211/2014 zo dňa 29.05.2014, zároveň poukázala na smernicu č. 87/102, článok 4 ods. 1 a 2 a žiadala, aby súd podanej žalobe v celom rozsahu vyhovel.

9. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu, ktoré bolo doručené súdu dňa 31.01.2022 uviedol nasledovné: trval na tom, že žalobca ani v replike nepreukázal žiadnu skutočnosť svedčiacu o existencii jeho vecnej legitímácie a žalobcom uvádzané tvrdenia nemajú oporu v žiadnom dôkaze ani v právnom predpise. Zo zmluvy o revolvingovom úvere uzatvorenej medzi žalovaným a žalobkyňou ako spoludlžníčkou vyplýva, že táto zmluva bola uzatvorená medzi hlavným dlžníkom, ktorý je E. A. a veriteľom žalovaným. Z tejto zmluvy je zrejme jednoznačné a bez akejkoľvek pochybnosti, že žalobca nemá postavenie dlžníka, ale spoludlžníka. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 27.06.2019, sp. zn. 4Cdo/28/2019: ak si jeden z manželov požičiava od inej osoby peniaze a v zmluve o pôžičke vystupuje ako dlžník, je z zmluvy v pôžičke zviazaný a oprávnený len ten z manželov, ktorý ju ako dlžník uzavrel. Samotný záväzok jedného z manželov sa tak netransformuje na spoločný záväzok obidvoch manželov vo vzťahu k veriteľovi. Zo zmluvy vyplýva, že ako dlžník vystupuje E. A.. Dlžník a spoludlžník nemajú rovnaké hmotnoprávne ustanovenie. Žalovaný opätovne uvádzal právnu obranu, ktorú už citoval v predchádzajúcom vyjadrení, a z ktorej má vyplývať, že žalobkyňa nemá aktívnu vecnú legitímáciu vo veci. Ďalej žalovaný poprel tvrdenie, že by žalobcovi poskytoval úver alebo by mu ho vyplácal. Žalobcovi nikdy nebol dôvod na poskytnutie akejkoľvek sumy, pretože žalobca nebol a nie je dlžníkom zo zmluvy o revolvingovom úvere. Ďalej žalovaný poprel aj tvrdenie, že v zmluve chýba dohoda o výške úroku, pretože uvedenie úrokov a iných poplatkov podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom ku dňa 20.06.2005 vyžaduje všetky platby a úroky v zmluve. V prípade zmluvy bolo jednoznačne uvedené v jej neoddeliteľnej súčasťi, aká je výška zmluvnej odmeny. Zmluvu o revolvingovom úvere tvoria ustanovenia nachádzajúce sa v listine označenej ako žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru, zmluvné dojednania, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, ako aj prílohy tvoriace súčasť zmluvy. Žalovaný poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/9/2019 zo dňa 27.05.2020 bod 12.: ak teda strany uzatvorili zmluvu, ktorej podstatné náležitosti sú v listine podpísanej obidvomi stranami určené výslovným odkazom na samostatnú listinu, ktorá nebola podpísaná, nespôsobuje to bez ďalšieho neplatnosť tejto zmluvy za podmienky, že ich prejav vôle bol určitý a zmluvný konsenzus pokrýva aj tieto dojednania. Stačí, že zmluvné strany ju vyhlásia za tú časť zmluvy v podpísanom texte vlastnej zmluvy. Podľa žalovaného tak riadnym vyplnením a následným podpisom tejto žiadosti/zmluvy všetkými stranami uzatvoril veriteľ s dlžníkom zmluvu o revolvingovom úvere, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú zmluvné dojednania (na zdanej strane tejto žiadosti/zmluvy). Zmluvné strany prehlasujú, že si žiadosť/zmluvu v rátane zmluvných dojednaní prečítali. Žalovaný opätovne navrhol, aby súd žalobu zamietol a priznal žalovanému 100% náhradu trov konania.

10. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného, ktoré mu bolo doručené dňa 03.02.2022 nevyjadril. Súd vo veci nariadil pojednávanie. Na základe dokazovania mal súd za preukázané, že:

11. Spoločnosť PROFIREAL SLOVAKIA spol. s r. o. so sídlom Mliekarenská 10, Bratislava, IČO: 35792752, ktorá je spoločnosťou totožnou ako žalovaný (zmena obchodného mena) uzatvorila dňa 22.11.2006 s dlžníkom E. A., narodeným XX.XX.XXXX v postavení dlžníka a s C. A. narodenou XX.XX.XXXX v postavení spoludlžníka, zmluvu s názvom Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Uvedená zmluva má podobu žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, ktorá je osobne vypisovaná žiadateľom a zároveň v časti zmluva o revolvingovom úvere - údaje o schválenom revolvingovom úvere - žiadateľ nevyplňuje, tieto boli vypísané paličkovým písmom za žalovaného. Údaje o schválenom revolvingovom úvere sa zároveň považujú za výslednú podobu schváleného právneho úkonu - zmluvy. Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru bola spoludlžníkmi vyplnená v Prešove dňa 06.11.2006 a revolvingový úver bol schválený bankou dňa 22.11.2006 v Bratislave. V časti údajov o

požadovanom revolvingovom úvere, ktoré vypíňal žiadateľ, bola uvedená suma, o ktorej poskytnutie žiadateľ žiadal vo výške 74.016,- Sk - 2.456,88 Eur, splatnosť úveru (počet/splatnosť) 36/25, poskytnutá čiastka 37.008,- Sk - 1.228,44 Eur, mesačná splátka vrátane úroku 2.056,- Sk - 68,25 Eur, RPMN za úver v percentách 72,95 % a poplatok za uzatvorenie zmluvy 1.500,- Sk - 49,79 Eur. V údajoch o schválenom revolvingovom úvere, ktoré vyplnila banka s časovým odstupom oproti žiadosti o poskytnutie úveru, bola schválené výška úveru vo výške 74.016,- Sk - 2.456,88 Eur, splatnosť úveru (počet/splatnosť) 36/25, poskytnutá čiastka 38.488,- Sk - 1.277,57 Eur, mesačná splátka vrátane úroku 2.056,- Eur - 68,25 Eur, RPMN za úver v percentách 60,96 a poplatok za uzatvorenie zmluvy - žiadny. Bod 7. vyplneného formulára obsahuje ustanovenia o zrážkach zo mzdy, bod 8,9 a nasl. sú pre súd absolútne nečitateľné vzhľadom na miniatúrnu veľkosť písma.

12.Zo sobášneho listu vydaného Matričným úradom mesta Trebišov dňa 04.10.2021 má súd za preukázané, že v knihe manželstiev matričného úradu Trebišov zväzok XX. ročník XXXX, str. XXX, poradové číslo XXX je zapísané uzavretie manželstva dňa 09.10.2004 v Trebišove medzi E. A., narodeným XX.XX.XXXX a C. E. narodenou XX.XX.XXXX, ktoré manželstvo bolo právoplatným rozsudkom Okresného súdu v Trebišove zo dňa 08.01.2010 č. k. 12C/158/2009 rozvedené. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 22.01.2010.

13.Zo žiadosti spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. adresovanej právnej zástupkyňi žalobkyne zo dňa 15.02.2021 mal súd za preukázané, že spoločnosť PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., poskytla právnej zástupkyňi žalobkyne dňa 11.02.2021 odpoveď, resp. vyjadrenie, v ktorom uviedla, že na mesačné splátky č. 5,6,7 bol na základe žiadosti poskytnutý odklad splácania splátok, ktoré sa klientka ako spoludlžníka zaviazala uhradiť, ako splátky č. 37,38 a 39. Ku dňu 15.02.2021 eviduje spoločnosť zo splátkového kalendára uhradených 39 splátok v 100% výške. V dôsledku omeškania so splácaním mesačných splátok vznikla dlžníkovi povinnosť uhradiť aj sankcie ako dôsledok omeškania so splácaním. Výška týchto sankcií bola stanovená v zmysle uzavretej zmluvy v sume 2.573,28 Eur a to k 15.02.2021.

14.Z prehľadu platieb k úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXX mal súd za preukázané, že žalovanej bol ako spoludlžníčke spoločne a nerozdielne s dlžníkom E. A., narodeným XX.XX.XXXX. poskytnutý úver jednorazovým vyplatením sumy 1.277,57 Eur dňa 22.11.2006, následne boli v prospech účtu žalovaného z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX platené sumy splátok v rôznej výške. Celková suma splátok poukázaná na účet žalovaného z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX predstavuje odo dňa 17.01.2007 do dňa 30.09.2020 sumu 3.557,48 Eur a súd zdôrazňuje, že uvedenú skutočnosť žalovaný vôbec nespochybnil. Z uvedenej sumy si žalobkyňa uplatňuje titulom bezdôvodného obohatenia iba vrátenie splátok zaplatených odo dňa 31.10.2019 do dňa 30.09.2020, v celkovej sume 550,55 Eur.

15.Z rozsudku Okresného súdu Trebišov sp. zn. 6Csp/7/2021 zo dňa 15.10.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07.12.2021 súd zistil, že ním súd rozhodol v spore žalobkyne C. A., nar. XX.XX.XXXX, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. v konaní o určení neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy takým spôsobom, že súd určil, že zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretá medzi žalobkyňou ako spoludlžníkom I. a žalovaným dňa 22.11.2006 je v bode 7. tejto zmluvy označenom ako dohoda o zrážkach zo mzdy neplatná a vo výroku II. žalobkyňa priznal žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% proti žalovanému.

16.Na zistený skutkový stav aplikoval súd nasledovné právne predpisy:

17.Podľa zákona č. 258/2001 Z. z. (časová verzia predpisu účinná od 01.07.2006 do 31.12.2007) o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1986/71/>> o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov

18.Podľa § 1 ods. 1 tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

19.Podľa § 4 ods. 1 citovaného zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

20.Podľa § 4 ods. 2 citovaného zákona Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí(6) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20060701.html>> obsahuje najmä

- a)sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b)opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c)cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d)identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e)adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f)meno a adresu spotrebiteľa,
- g)ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h)podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i)výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20060701.html>>, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 4 ods. 3 citovaného zákona Zmluva ďalej obsahuje

- a)oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20060701.html>>,
- b)sankcie za porušenie zmluvy,
- c)podmienky, za ktorých možno použiť zmenku alebo šek,
- d)spôsob zániku záväzku zo zmluvy,
- e)práva spotrebiteľa podľa § 7 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20060701.html>>.

21.Podľa § 4 ods. 4 citovaného zákona Pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a)poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b)dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

22.Podľa § 4 ods. 5 citovaného zákona Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

23.Podľa ust. § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

24.Podľa ust. § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

25.Podľa ust. § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

26.Podľa § 879r Prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1.júna 2014; Ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. júnom 2014; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté sa však posudzujú podľa predpisov účinných do 1. júna 2014. Na výkon záložného práva, ktoré vzniklo pred 1. júnom 2014, sa použijú ustanovenia tohto zákona.

27.Podľa z § 53c OZ s činnosťou od 1.júna 2014, ak je spotrebiteľská zmluva vyhotovená písomne, predmet a cena nesmú byť uvedené menším písmom, ako iná časť takejto zmluvy s výnimkou názvu zmluvy a označenia jej časti. Zmluva uzatvorená v rozpore s týmto ustanovením je neplatná.

28.Podľa §54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

29.Podľa § 511 OZ, Ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne. Ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu nie je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak, sú podiely na dlhu všetkých dlžníkov vo vzájomnom pomere rovnaké. Dlžník, proti ktorému bol uplatnený nárok vyšší, než zodpovedá jeho podielu, je povinný bez zbytočného odkladu upovedomiť o tom ostatných dlžníkov a dať im príležitosť, aby uplatnili svoje námietky proti pohľadávke. Môže od nich požadovať, aby dlh podľa podielov na nich pripadajúcich splnili alebo aby ho v tomto rozsahu dlhu inak zbavili. Ak dlžník v rozsahu uplatneného nároku dlh sám splnil, je oprávnený požadovať náhradu od ostatných podľa ich podielov. Pokiaľ nemôže niektorý z dlžníkov svoj podiel splniť, rozvrhne sa tento podiel rovnakým dielom na všetkých ostatných. Podľa § 513 OZ, Ak je dlžník zaviazaný na rovnaké plnenie niekoľkým veriteľom, ktorí sú podľa zákona, podľa rozhodnutia súdu alebo podľa zmluvy voči nemu oprávnení spoločne a nerozdielne, môže ktokoľvek z veriteľov žiadať celé plnenie a dlžník je povinný splniť v celom rozsahu tomu, kto o plnenie požiada prvý.

30.Podľa § 451 ods. 1 OZ, Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

31.Podľa § 451 ods. 2 OZ, Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

32.Podľa § 456 OZ, Predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

33.Podľa § 457 OZ, Ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

34.Z hmotného práva, podľa ktorého je len na úvahe veriteľa, či bude celé plnenie alebo jeho časť žiadať len od niektorého alebo od všetkých solidárnych dlžníkov vyplýva, že pasívne vecne legitimovaný je ktorýkoľvek solidárny dlžník sám o sebe. Už z toho, že o založení procesného spoločenstva medzi solidárnymi dlžníkmi rozhoduje iba vôľa veriteľa (pôjde o tzv. dobrovoľné spoločenstvo), vyplýva záver o samostatnosti spoločníkov (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 26. októbra 2016, sp. zn. 6 Cdo 544/2015).

35.Súd sa po vykonanom dokazovaní stotožňuje s tvrdením žalobkyne, že jej aktívna vecná legitimácia je daná, vyplýva to jednak zo samotnej podstaty úpravy solidárneho spoludlžníctva, resp. solidárneho dlžníctva v OZ, jednak z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/544/2015 z 26.10.2016, ako aj z iných rozhodnutí, ktoré tvoria judikatúru Najvyššieho súdu. Nie je možné súhlasiť so žalovaným, ktorý si aktívnu solidaritu mylí s inštitútom pristúpenia k záväzku dlžníka podľa § 533 a nasl. OZ. Keďže žalobkyňa uzavrela zmluvu o úvere spoločne a nerozdielne súčasne so svojim bývalým manželom, stali sa voči veriteľovi (banke) zo zmluvy zaviazanými spoločne a nerozdielne (pasívna solidarita), s čím je však nevyhnutne a bez akýchkoľvek pochybností spojená aj možnosť spočívajúca v právach z úverovej zmluvy voči veriteľovi (aktívna solidarita). Žalobkyňa v čase uzatvorenia zmluvy mala rovnocenné postavenie s dlžníkom Miroslavom Lukáčom. Z uvedeného postavenia jej vyplývajú aj rovnaké práva uplatniť si na súde žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia.

36.Pokiaľ ide o argumentáciu žalobkyne o absolútnej neplatnosti zmluvy o úvere, súd poukazuje na zákon č. 258/2001 Z.z. časová verzia od 01.07.2006 do 31.12.2007, podľa ktorého § 4 ods. 4 písm. a), pri nesplnení podmienok podľa ods. 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať. Z tohto dôvodu, ako aj z dôvodu, že údaje o schválenom revolvingovom úvere vyplnené žalovaným, boli vyplnené v časti RPMN za úver v sume nižšej ako požiadala samotná žalobkyňa, resp. jej spoludlžník, to znamená ide o údaj, ktorý bol uvedený v prospech spotrebiteľa a tou skutočnosťou, že spotrebiteľ začal predmetný spotrebiteľský úver aj čerpať, súd dospel k záveru, že danú zmluvu v celosti nemožno považovať za neplatnú z dôvodu - v tomto prípade odlišne dojednanej - RPMN. Avšak súd sa stotožňuje s argumentáciou žalobkyne, že podľa § 4 ods. 5 citovaného zákona od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Je nesporné, že zmluva vo vyhotovení, v

akom bola predložená súdu (a nespochybnená žalovaným) neobsahuje údaj o úrokoch a poplatkoch z úveru. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluva tieto údaje neobsahuje, súd považuje uvedený úver za bezúročný a bezpoplatkový. Pokiaľ ide o argumentáciu žalovaného, že údaje u úroku a poplatkoch sú uvedené v tých dojednaniach, ktoré mali byť súčasťou, resp. prílohou uzatvorenej zmluvy, tak súd uzatvára, že podľa § 879r OZ, ktorý upravuje prechodné a záverečné ustanovenia k ustanoveniam OZ zakotveným novelou od 01.06.2014, konkrétne v § 53c OZ, tieto dojednania boli vyhotovené tak malým písmom, že aj súd sa pri akejkoľvek snahe mal problém vôbec s nimi oboznámiť, nebolo možné ich ani prečítať a uvedené ustanovenia sú preto v rozpore s § 53c OZ. Teda aj z toho dôvodu, ako aj s poukazom na rozpis splátok a úhrad, ktoré boli vykonané v prospech účtu žalovaného zo strany žalobkyne, ako aj na základe skutočnosti, že žalobkyňa úver v sume 1 277,57 Eur čerpala a v prospech účtu žalovaného bola poukázaná suma 3 557,48 Eur titulom predmetnej zmluvy, je zrejmé, že suma, ktorá je predmetom bezdôvodného obohatenia nepredstavuje istinu, ale úroky alebo poplatky, ktoré boli uzatvorené v rozpore so zákonom. Zároveň súd konštatuje, že splátky, ktoré žalobkyňa požaduje titulom bezdôvodného obohatenia, sú vzhľadom na deň ich platby v zákonnej premlčacej dobe vzťahujúcej sa na bezdôvodné obohatenie.

37. Žalovaný v konaní žiadnym spôsobom nespochybnil tvrdenie žalobcu, že v prospech účtu žalovaného bolo z úverovej zmluvy č. č. XXXXXXXXXXXX uhradených 12 splátok za obdobie od 31.10.2019 do 30.9.2020, v celkovej výške 550,55 EUR. Žalovaný argumentoval iba tým, že uvedené platby nepochádzajú od žalobkyne samotnej, resp. ak by aj pochádzali od žalobkyne, neboli poukazované z predmetu bezpodielového spoluvlasníctva manželov. Súd dospel k záveru, že táto skutočnosť nemá vplyv na posúdenie uplatneného nároku, nakoľko z povahy aktívnej solidarity viažúcej sa na pasívnu solidaritu spoludlžníkov vyplýva, že žalobkyňa samotná alebo spoločne so spoludlžníkom, mohla plniť peňažné prostriedky z úverovej zmluvy v prospech účtu žalovaného a žalovaný nebol oprávnený skúmať, kto z nich v prospech účtu plnil. Navyše, žalovanej bol podľa listinného dôkazu aj povolený odklad splátok bankou na základe jej vlastnej žiadosti, z čoho vyplýva, že aj samotná banka (žalovaný) ju do času súdneho sporu považoval za rovnocenného spoludlžníka zo zmluvy.

38. Citujúc ustanovenia § 451, 456 a 457 OZ, s poukazom na skutočnosť, že súd považuje dohodnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bezpoplatkový, t.j. absentujúce dojednanie v časti úrokov a poplatkov nemožno považovať za platné, je potrebné, aby úroky a poplatky, ktoré žalobkyňa v prospech účtu žalovaného preukázateľne plnila, jej boli vydané späť.

39. Zároveň je možné konštatovať, že označenie zmluvy ako revolvingový úver bankou nezodpovedá skutočnosti, nakoľko peňažné prostriedky boli spoludlžníkom poukázané bankou jednorazovo bez opakovania, teda zmluva nemala charakter povoleného prekročenia úverového rámca, prípadne dohody o používaní kreditnej karty, typickej pre charakteristiku pojmu revolving. Táto skutočnosť má zásadný význam nielen pokiaľ ide o samotné ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch, avšak aj na výšku úrokovej sadzby (ktorá v danej zmluve absentovala), nakoľko pri revolvingových úveroch bola a je táto Národnou bankou Slovenska regulovaná odlišne od ostatných typov spotrebiteľských úverov, štandardne v rádovo vyšších percentuálnych vyjadreniach. Pokiaľ ide o argumentáciu žalovaného, že úroky a poplatky boli uvedené v zmluvných dojednaniach, ktoré tvoria súčasť zmluvy, súd konštatuje, že nedodržanie ustanovenia § 53c Občianskeho zákonníka sankcionuje zákon absolútnou neplatnosťou zmluvy. Samotnú veľkosť písma bližšie upravuje Nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktoré znie nasledovne: „Ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy, ako aj ustanovenia obsiahnuté vo všeobecných obchodných podmienkach alebo v akýchkoľvek iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou musí dodávateľ uviesť písmom, ktorého výška je najmenej 1,9 mm.“ Dôvodová správa paragrafové znenie nariadenia vlády dopĺňa informáciou, že výška písma sa má vzťahovať na strednú výšku písma. Strednú výšku môžeme definovať ako vzdialenosť takzvaného účiaria od strednej doľahnice. Táto vzdialenosť teda podľa súčasnej legislatívy nemôže byť menšia ako 1,9 milimetra. Znenie § 53c Občianskeho zákonníka v druhej vete ustanovuje, že povinnosť platí pre „ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy, ako aj ustanovenia obsiahnuté vo všeobecných obchodných podmienkach alebo v akýchkoľvek iných zmluvných dokumentoch, ktoré so spotrebiteľskou zmluvou súvisia“. Z uvedeného znenia teda vyplýva, že režim minimálnej veľkosti písma sa uplatňuje na všetky dokumenty, ktoré majú charakter zmluvného dokumentu, tvoria súčasť tejto zmluvy a teda sú pre obe zmluvné strany právne záväzné. Použitím výkladového pravidla argumentum a contrario možno dospieť k záveru, že povinnosť používať ustanovenú minimálnu veľkosť písma nie je potrebná v dokumentoch, ktoré nemajú charakter zmluvného dokumentu (napríklad informačné materiály). Na základe právnej úvahy možno dospieť k názoru, ktoré dokumenty patria pod zákonné ustanovenie § 53c Občianskeho zákonníka, a teda sa na ne vzťahuje minimálna požiadavka veľkosti písma: dokumenty, ktoré obsahujú

esenciálne náležitosti zmluvy (návrh zmluvy, akceptácia zmluvy, zmluvné podmienky, atď.), dokumenty, ktoré obsahujú vymedzenie ďalších práv a povinností zmluvných strán, dokumenty, ktoré za súčasť zmluvy označuje samotná zmluva, dokumenty, na základe ktorých dochádza k zmene v obsahu zmluvy (dodatky k zmluve, jednostranné a dvojstranné prejavy vôle meniace obsah zmluvy).

40. Súd zistil, že súčasť zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 6.11.2006 v časti 8. až 12., ako aj Zmluvné dojednania k danej zmluve, boli vyhotovené písmom vo veľkosti menšej ako 1,9mm súdom úplne nečitateľnej. Aj z uvedených dôvodov súd posúdil uzavretú zmluvu o úvere ako neplatnú.

41. Na základe uvedeného, rozhodol súd o povinnosti žalovaného vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie z neplatného právneho úkonu, spočívajúce v sume 550, 55 Eur, nakoľko je zrejmé, že táto suma predstavuje sumu prevyšujúcu istinu z úveru poskytnutého v sume 1 277,57 Eur a hradeného žalovanému v sume 3 557,48 Eur (3.557,48 mínus 1.277, 57 - 2.279,91 Eur).

42. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

43. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

44. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

45. Nakoľko mal žalobca v konaní plný úspech, súd mu priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške trov konania rozhodne súdny úradník osobitným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Trebišov v 3 vyhotoveniach.

1. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363 ods. 1 CSP).

2. Odvolanie možno odôvodniť len tým, že (§365 ods. 1 CSP)

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 356 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.